

PETTYMYKSET EIVÄT SAA MEITÄ LANNISTAA

SÄÄLIMÄTÖN elämän ja olemassaolomme taistelu vaatii ihmisiltä jatkuvia ponnistuksia, lannistamaton-
ta kestävyyttä ja väsymätöntä toimintatarmaa. Jos ihmiskunta joskus kokonaan väsyisi, uupuisi, tulisi kokonaan toiminta kyvyttömäksi, eli haluttomaksi, niin aivan varmaan se pian lakkaisi kokonaan olemasta. — Se tuhoutuisi, kuolisi, häviäisi pois maanpäältä.

Sama tosiseikka, mikä pitää paikkansa tähän koko ihmiskunnan elämän taisteluun nähden voidaan sanoa myöskin ihmisten keskinäiseen, etupäässä työväenluokan ja kapitalistiluokan väliseen taisteluun nähden paikkansa pitäväksi. Oletamme, että suuri osa työläisistä on tietoisia siitä, tosiasiaista, että ihmiskunta tänäpäivänä jakaantuu kahteen toisilleen vastakkaiseen luokkaan, joiden välillä käydään taukoamatonta sotaa — säälimätöntä luokkataistelua —.

Kapitalistiluokalle tämän sodan käyminen merkitsee itsensä, säilymistä meitä työläisiä riistävänä luokkana; mutta meille työläisille sen käyminen on suorastaan ihmisolentona olemassaolomme säilyttämisen ehtona.

Jos me kokonaisuudessa tulemme tähän taisteluun nähden välinpitämättömiksi, jos me kaikin väsymme siihen ja tykkänään luovumme siitä, niin kapitalistiluokka voi meidän alistaa ja tulee varmasti alistamaan sellaiselle elämäntasolle, jossa eläviä olentoja ei enää voida ihmisiksi kutsua. Se tekee meistä eläimiä, tahtomattomia luontokappaleita, joita se voi hallita mielin määrin! Voimmeko siis luopua luokkataistelusta, työläistoverit?

LAMAUTUMISEN ILMIÖITÄ MAAILMAN TYÖLÄISISSÄ

Kun tänäpäivänä tarkastamme työläisten liikehtimistä eri maissa itsensä puolustamistarkoituksella, niin pakosta-

kin huomaamme, että se ei suinkaan ole kehittyneessä ripeämmäksi ja voimaperäisemmäksi, ei ainakaan niin suurella määrällä kuin voisi olettaa ja kuin vallitseva tilanne eri maissa edellyttäisi, vaan päinvastoin ilmenee siellä ja täällä lamaantumisen ilmiötä. Ottaessamme nyt ilman poikkeusta huomioon kaikenlaiset järjestöt, jotka ainakin nimellisesti oletetaan edustavan työväenluokan luokkatoimintaa, niin saamme huomata, että niiden keskuudessa tänäpäivänä ilmenee huomattavassa määrin pessimistisyyttä, s. t. s. niissä ilmenee toiminnan heikkenemistä, jäsenmäärän alenemista j. n. e. Poliittiset työväenpuolueet eri maissa m. m. ovat viime aikoina kärsineet huomattavia häviöitä ja menettäneet niitä saavutuksiaan, joita ennemmin ovat saavuttaneet. Esim. Sosialistipuolue, jolla useissa maissa on jo ollut omat miehensä hallituksissa, on aivan viime päivinä kärsinyt musertavia vaalitappioita ja koko puolue näyttää kaikkialla hyvin nopeasti häviävän aivan olemattomiin.

Näiden poliittisten puolueiden tappioilla, itseasiassa ei ole suurtakaan merkitystä maailman työväenluokkaliikkeeseen nähden, niitä ei edes voida pitää todisteena maailman työväenluokkaliikkeen lamaantumisesta, sillä poliittiset puolueet eivät *todellisuudessa ole työväenluokan luokkataistelujärjestöjä*. Se, että työläiset nyt jättävät ne,

todistaa vaan sitä, että työläisten suuret joukot ovat vihdoinkin päässeet selville siitä, ettei poliittisen toiminnan avulla voida heidän luokkapyrkimyksiään toteuttaa. Paljon vakavampi ilmiö, joka osoittaa työväenluokan luokkatoiminnan lamaantumista, on se että maailman työväestössä näyttää ilmenevän entistä enemmän välinpitämättömyyttä kaikenlaiseen työväenjärjestötoimintaan ja luokkaliikkeeseen nähden.

Tästä seikasta todistuksena voitaisiin mainita esim. sekin, että juuri sivuutetun Vapun, kansainvälisen työväen juhlapäivän viettämiseen oli nyt kaikkialla ehkä laimeampi osaanotto kuin on ollut vuosikymmeniin. Toisena seikkana voidaan mainita myöskin, että työväen taloudelliset järjestöt useissa maissa ovat menettäneet jäseniään sekä myöskin taisteluinsa kautta voitettuja saavutuksiaan, viime aikoina. Tämä osottaa taisteluinnon lomaantumista yleensä.

MISSÄ SYYT LAMAANTUMISEEN?

Edellä jo mainittiin, että maailman työläiset hylkäävät poliittiset työväenpuolueet siksi, että he vihdoinkin alkavat päästä selville niiden merkityksettömyydestä luokkataistelussa — työväenluokan luokkapyrkimysten toteuttamiseksi.

Vielä noin viisitoista vuotta takaperin, jolloin sosialistipuolueen voidaan sanoa elä-

Leipälinjat olivat hyvin yleisiä Saksassa sosialistisen hallituksen aikana ja tulevat olemaan yleisiä jokaisessa maassa niinkauan kun työläiset pyrsyvät teollisuksittain järjestymättömiin.

neen nousukauttaan, siihen kuuluvat, vieläpä sille myötätuntoisetkin työläiset uskoivat vahvasti, että sen avulla kyetään saamaan suuria aikaan työväenluokan hyväksi. Uskottiin aivan täytenä, että sen avulla voidaan hävittää kapitalistinen riistojärjestelmä, vapauttaa työväenluokka palkkaorjuudesta ja luoda työntasavalta. Silloin todellakin pidettiin sosialistipuoluetta vielä työväen vallankumouksellisena puolueena, sillä kapitalistiluokkakin eri maissa sitä raivoisasti vastusti.

Mutta tämän viimeisen viidentoista vuoden ajalla on tapahtunut paljon. Sen kuluessa on sosialistipuolue joutunut paljastamaan kykenemättömyydensä kaikkeen sellaiseen, jota työläiset ovat siltä odottaneet. Tämän viidentoista vuoden ajalla on sosialistipuolue onnistunut pääsemään niin pitkälle, että sillä useissa maissa on ollut poliittisen hallituksen ohjaket täydellisesti käsissään. Se on ollut poliittisen vallan satulassa, eli juuri siinä mihin poliittisilla puolueilla on pyrkimyskin päästä.

Kuitenkin, vaikka se näin pitkälle on onnistunut, niin ei se missään maassa ole kyennyt toteuttamaan edes vähäpätöisempiä reformejakaan, jotka olisivat työväenluokkaa hyödyttäneet, puhumattakaan palkkaorjuuden hävittämisestä. Sen edustajat hallitus virkailijoina ollessaan ovat joutuneet nöyrästi palvelemaan taloudellisesti hallitsevaa kapitalistiluokkaa, monessa tapauksessa vielä uskollisemmin ja pätevämmiin kuin itse porvaripuolueiden edustajat ovat kyenneet tekemään.

Kun sosialistipuolueen kyvyttömyys työväenluokan luokkapyrkimyksien toteuttamisessa on tullut näin kouraan tuntuvasti todistetuksi, niin ei suinkaan ole ollenkaan ihmeteltävää, jos työläiset tällaisen puolueen jo hylkäävätkin. Kuitenkin ainakin osa Sosialistipuolueen jäsenistä ja kannattajista on edelleenkin saatu pidetyksi poliittisten johtajain talutettavina, uskottamalla, että Sosialistipuolue ja sen johtajat ovat petäneet työläisiä, joten nyt heidän tulee kannattaa "vallankumouksellista" Kommunistipuoluetta, jonka johtajat ovat rehellisiä, hyviä miehiä j. n. e.

Näiden työläisten, jotka tänäpäivänä luottavat kommunistipuolueen kykeneväisyyteen työväenluokan luokkapyrkimyksien toteuttamisessa, täytyy kai odottaa siksi, kunnes Kommunistipuolue saa tilaisuuden vielä selvemmin tämän kyvykkäisyytensä osoittaa, kuten Sosialistipuolue on jo osoittanut. Silloin poliittisille johtajille käy välttämättömäksi taas uuden "vallankumouksellisen" puolueen perustaminen, sillä löytyyhän niitä aina joitakin sellaisia työläisiä, joita voidaan petkuttaa aina loppumattomiin saakka.

Työväen ammattijärjestöt eri maissa ovat menettäneet jäseniään viime aikoina etupäässä juuri siksi, että nämä järjestöt ovat osottautuneet jo tehottomiksi aseiksi teollisuuksittain järjestynyttä kapitalistiluokkaa vastaan taistellessa. Niiden viime aikoina käymät lakkotaistelut on melkein poikkeuksetta kaikkialla hävitty, joten työläiset pakostakin tulevat pessimistisiksi tällaisiin

Kapitalistien orjapiiska heiluu julmana ja säälimättömänä järjestymättömän työläisten yllä. Kun työläiset järjestyvät teollisuuksittain yhteen, niin heidän orjuuttaminen käypi mahdottomaksi.

järjestöihinsä nähden, jotka voivat tuottaa ainoastaan katkeria pettymyksiä.

LUOKKASODAN TÄYTYY JATKUA

Eihän ole ensinkään ihmeteltävää, jos sellaiset katkerat kokemukset ja musertavat pettymykset, joita maailman työväestö on saanut osakseen viimeisten vuosien aikana poliittisten työväenpuolueiden ja vanhollisten ammattijärjestöjen taholta, ovat synnyttäneet sen keskuuteen pessimistisyyttä ja toivottomuutta. Eihän ole ollenkaan ihmeteltävää jos osa työläisistä on menettänyt kaiken toivonsa työväenluokan luokkatointintaan nähden ja heittäytyneet kokonaan välinpitämättömyyteen. Onhan aivan luonnollista, että kaikki näistä pettyneistä työläisistä eivät jaksavat aivan heti käsittää niitä todellisia syitä, jotka pettymyksiin ovat olleet aiheuttajina. He eivät jaksavat käsittää sitä, että pettymykset ovat johtuneet siitä, että ne järjestöt, joihin he ovat kuuluneet, ovat olleet kelvottomia toteuttamaan heidän pyrkimyksiään. Nämä työläiset tarvitsevat aikaa harkintaan ja heidän keskuudessaan täytyy tehdä tehokasta luokkakasvatustyötä, sillä heidät täytyy saada mukaan todelliseen luokkasotaan, jonka käyminen on, kuten alussa sanottiin, meidän työläisten elämän ja olemassaolon ehto.

Ilahduttavana ilmiönä voidaan huomata maailman työväestön tämänpäiväistä liike-

timistä tarkkaavaisesti tutkittaessa, että pessimistisyyttä ei työväestössä ilmene, ei ainakaan yleisesti todellista työväenluokan vallankumouksellista luokkaliikettä, s. o. teollisuuksittain järjestäytymistä kohtaan. Päinvastoin voidaan huomata, että sitä mukaa kuin työläiset vapautuvat politiikoitsijain hypnotismin vallasta, sekä tulevat näkemään vanhollisten ammattiunionien merkityksettömyyden, niin heistä tulee teollisuusunionismien kannattajia, — todellisia luokkataistelijoita. Tietysti osa, kuten sanottu jää ainakin hetkellisesti syrjään, joka kylläkin on ikävä seikka siksi, koska me koko luokkana joudumme heitä odottaissa kärsimään, mutta emme kuitenkaan mahda sille mitään muuta kuin, että me luokkatietoiset työläiset koetamme jokainen kohdaltamme tehdä voitavamme heidän herättämiseksi, kasvattamiseksi — ja mukaamme liittämiseksi.

Me, industrialistit käsitämme luokkataistelun välttämättömyyden ja siksi emme voi antautua pessimistisyyteen, eikä meillä ole syytä sellaiseen antautua, sillä me olemme varmallalla perustalla. Suuret muutokset eivät tosin tapahdu niin nopeasti kuin me toivomme; suuret työläisjoukot eivät herää niin nopeasti kuin me haluaisimme, mutta joka tapauksessa tulee voitto meidän olemaan.

AIKAMME OIKEUS

Kirj. Anastatius.

(Sävel: Santa Lucia)

*Kesän kukka kaunokainen
Nurmikolla kasvoi,
Siihen lapsi ryysyinen
Kaihomielin katsoi.
Kukka ois' kuin kuiskannut:
Tule, saat mun ottaa,
Sua varten antanut
Luonto on mun kasvaa.*

*Lapsi kuiskeen kuuli tuon,
Ilomielin riensi luo.
Käsi pieni poimi
Kukkasen kauniin.*

*Nurmen laidalla palatsin
Lasi ovet aukes.
Rouva ylväs hyökkäsi
Lapsen pienen luokse.
Kukan ryösti kaunoisen
Kirouksin sankoin;
Maahan syöksi lapsosen,
Varkahaksi vannoi.*

*Itki pieni ryysyinen,
Kadulle jälleen kulkien,
Kohti rotkoa kurjaa,
Miss' ei kasva kukkaa.*